

I dag er det sådan, at mange af de her mennesker optager sygehuspladser og dermed optager plads for behandlingskrævende patienter. Derfor er det jo et regnestykke, som ikke bare er, kan man sige, en reel merudgift, at man nu fra vores side vil oprette nogle flere hospicepladser. Det er jo altså også et spørgsmål om at skabe større kapacitet i sundhedssektoren, så de behandlingskrævende patienter kan komme til langt hurtigere. Vi ønsker at afsætte 750 mio. kr. til at komme i gang med at oprette flere hospicer.

Et tredje punkt, jeg vil nævne, er barselorloven, som jo har været sommerens hit i debatten, kan man sige, hvor vi jo også har kunnet se – som det har været nævnt allerede – regeringens zigzaggende kurs med hensyn til, hvad regeringen vil. Jeg tror nok, det er endt med, at regeringen nu godt vil være med til at diskutere det her. Der er ikke afsat midler på finansloven, men vi går ud fra, at regeringen senere kommer med et bud på, hvor regeringen vil finde pengene.

Vi ønsker og har lavet et forslag om en udvidet barselorlov, så vi udvider den egentlige barselorlov til 1 år, samtidig med at vi giver moderen ret til – som det i øvrigt allerede er gældende i mange overenskomster – 8 ugers frihed før fødslen. Men vi ønsker samtidig også at finde finansiering til at opretholde forældreorloven i 6 måneder, som så kan placeres efterfølgende op til barnets niende år, som forældrene måtte ønske det.

Et fjerde punkt, jeg vil nævne, er dødepakken, som vi har været inde på tidligere i debatten. Vi synes, det var fuldstændig horribelt, at man kunne indføre en pakke som dødepakken til finansiering af politiforliget, som man gjorde, men vi måtte notere det. Vi stillede efterfølgende ændringsforslag til finansloven, og vi har fremsat lovforslag i Folketinget om at få bragt de uretfærdige vilkår, som man pludselig gav de efterladte, tilbage til de gamle regler som et minimum.

Der var ikke opbakning i Folketinget, vi blev smidt på porten med forslaget, kan man roligt sige. Men pludselig – jeg ved ikke, om det kunne tænkes, at det var, fordi Søndagsavisen tog fat i emnet; det er det nok ikke, men det kunne det jo være – er der et rend af partier, som nu ønsker at afskaffe den dødepakke.

Jeg har noteret mig, at statsministeren har udtalt – i øvrigt på det samme møde, som jeg nævnte tidligere, og det kan man altså stadig væk slå efter i referaterne på Ritzau – at det er

uretfærdigt, nidkært og sårende, at man har den her dødepakke.

Er det mere uretfærdigt, nidkært eller sårende, end da man vedtog det, da man gennemførte det? Ordningen er jo meget enkel; den er let at overskue. Alle må have vidst, hvad det var, man foretog af indgreb over for bl.a. de efterlevende. Derfor må det være rimelig nemt at have vidst, hvilke konsekvenser det havde. Så det er altså en voldsom kovending. Vi noterer den; vi glæder os over den. Nu får vi se, hvilket forslag der så kommer, der afhjælper det her. Vi håber, det bliver et forslag, som tager pakken af bordet, men som fastholder de forbedringer, der var for andre, som altså ikke var omfattet af de gamle regler. Og vi vil selvfølgelig meget gerne medvirke til – hvis det bliver til noget – at de nye regler kommer igennem Folketinget hurtigt i det nye folketingsår.

Men det spørgsmål, vi ønsker at rejse vedrørende det her område nu, er: Hvad så med de mennesker, der har været ramt af de urimelige vilkår, altså de uretfærdige, nidkære og sårende regler – med statsministerens udtryk – som et flertal herinde imod Dansk Folkepartis stemmer har gennemført? Hvad med de mennesker, får de pengene tilbage? Vil man yde dem den gestus, at den uretfærdighed, den nidkærhed og den sårende ting, man indførte over for dem, bliver tilbageført? Vi venter spændt på svaret. Der har været spurgt til det flere gange her i dag, men vi har ikke fået noget svar; jeg håber, det kommer. Om ikke andet kan vi se det, når forslagene kommer.

Så er der det med hjemmehjælpen, som vi også har været lidt inde på, som fungerer dårligt i store dele af landet. Specielt i de dårligt stillede kommuner, der jo også findes, kommuner, der virkelig er trængte i budgetterne; der giver man, som vi ser det, ikke det løft til hjemmehjælpen, som der er behov for.

Samtidig kan vi jo se, at selv om man afsætter et antal timer til hjemmehjælp, er det jo ikke det antal timer, de ældre rent faktisk får pleje for. Det er klart, at når man går fra plejehjemspladser og over til at beholde folk i eget hjem, så øger man behovet for hjemmehjælp til de her meget plejekrævende personer, og hjemmehjælpen er ikke fulgt efter.

Vi ønsker, at man giver det et løft i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og kunne specifikt foreslå, at man hjælper kommunerne med 500 mio. kr. ekstra på det her område.